

21. nedel'a v období cez rok B

25. august 2024

Jn 6, 60 - 69

Milé sestry a bratia v Kristovi

Hovori sa, že demokracia je vláda, v ktorej menšina sa musí prispôbiť väčšine. Zároveň vieme, že to ešte neznamená, že väčšina musí mať pravdu, často to býva práve naopak. Väčšina si totiž vždy radšej vyberie tú lákavejšiu a pohodlnejšiu cestu - cestu ktorá na nich nekladie prílišné nároky. Cestu, ktorá pre ich život nepredstavuje prílišnú drámu.

Videli sme to aj v evanjeliu, ktoré sme čítali po tieto nedele. Evanjelista najprv zachytil nadšený zástup 5 000 mužov a ďalších žien a detí, ktorí po nasýtení Ježiša dychtivo nasledovali. Zakúsili pri Ježišovi, že on dokáže sýtiť ich životy - páčilo sa im to a preto očakávali pokračovanie. Čakali, že aj pokračovanie bude len príjemné. Áno, Ježiš chce byť aj naďalej ten, ktorý sýti životy ľudí. Sýti nás predovšetkým svojou duchovnou stravou, duchovným pokrmom. Ale na druhej strane otvorene hovorí, že to bude aj niečo stáť. Hovorí o jarme jeho nasledovania. O jarme, ktoré je síce bremenom, ale na druhej strane príjemným a ľahkým. Dôležité je naplnenie, ktoré Ježiš jeho pravda nášmu životu dáva.

Ani my nechceme zabudnúť, že pridať sa k Ježišovi aj niečo stojí. Ježiš to sformuloval do požiadavky jesť jeho telo a piť jeho krv. Znamená to teda nielen prijímať to príjemné, nielen sa tešiť z jeho pravdy ako z tela, ktoré nás sýti, ale znamená to mať účasť aj na jeho krvi. Vedieť zniesť aj námahu a niekedy aj utrpenie. Ježiš hovorí o nasledovaní až po kríž. Neznamená to len mučeníctvo, ako se si to snád' v detstve naivne predstavovali.

Ježišova hlavná výzva k láske k druhým a k Bohu napr. znamená nájsť si svoje miesto, svoju úlohu v živote. A tiež to znamená aj zmieriť sa so svojimi limitmi. Nemôžem v živote robiť všetko, ale to čo robím by som mal robiť naozaj. Nielen rozprávať, ale žiť svoju úlohu. A pritom všetkom sa nevyhovárať na okolnosti, na iných, ale verne kráčať ďalej. My často ohľadne Ježišovej požiadavky lásky hovoríme - mal by som rád druhých, mal by som rád svoju manželku, ale keď ona ma stále s niečím napomína. Mala by som rada svojho manžela, ale viete - on je taký - neporiadny, nadáva, atď. Mnoho ľudí ani nenájde svoju úlohu v živote, pretože na vine je vždy nejaké ale - okolnosti, systém, šéf... atď. Máme preto veľa neuznaných géniov, ktorí všetko vedia lepšie ako tí druhí, len si nenašli svoje vlastné miesto v živote. Aj by to dokázali, ale na vine boli vždy tí druhí, okolnosti. Aspoň podľa ich slov.

Ježišova ponuka pre život človeka nepredstavuje vonkajšie požiadavky, prikázania. Nie sú to slová, nie je to niečo, čo by sa dalo splniť navonok. Je to oveľa viac. Ježišova cesta je cestou naplnenia života - niekedy to označujeme za nasledovanie. Je to rozhodnutie sa - tak ako to vyjadril aj Šimon Peter - s kým chcem ísť. Pretože Ježišova pravda o živote nie je pravda slov. Pekne to vedia povedať američania, ktorí hovoria o pravdách ktoré nie sú len „talk the talk“, ale sú aj pravdy „walk the walk“. Sú to pravdy, ktoré sa nerozprávajú, ale žijú, krácame podľa nich.

Sú to pravdy, ktoré vyznávame tým, že ich žijeme, ony nie sú na to, aby sme sa k nim slovne hlásili, aby sme ich hlásali, deklarovali ich svojimi slovami.

Z 5000 mužov a mnohých ďalších žien a detí nakoniec zostalo len 12 apoštolov a niekoľko žien pod krížom. Aj mnohí učeníci, ktorí s Ježišom prešli kus cesty nedokázali uniesť požiadavku jeho nasledovania, nedokázali byť solidárni s Ježišom v jeho spôsobe života, v jeho ochote obety.

Mnohí namietali, je to pekná ponuka, ale predsa len ťažká, veď on vyžaduje aj účasť na jeho krvi, na kríži.

Na Ježišovi sme si dnes mohli všimnúť ešte jednu vec: On s takouto rečou nediskutuje, ani sa neobhajuje, ani neznižuje svoje nároky. Podobne ako v mnohých iných prípadoch nediskutoval so zlými duchmi. Videl, že naozaj len ten môže prísť k nemu, komu to dá Otec - preto necháva dotyčných učeníkov odísť. Naopak ešte aj dvanástich apoštolov sa opätovne spýta, či aj oni chcú odísť. Vtedy zaznela Petrova odpoveď, pretože Peter si so všetkou vážnosťou uvedomil, že Ježišove slová sú naozaj duch a život. Preto odpovedal Ježišovi: „Pane a ku komu by sme išli. My sme uverili, že Ty si Boží svätý.“ To nebola len zdvorilostná odpoveď vo chvíli, v ktorej ani Ježišovi nebolo ľahko.

Tak to bolo vtedy a tak je to aj dnes. Aj dnes, mnohí z tých, ktorí si uvedomia jadro Ježišovej požiadavky sa potichu vytratia, zahlasujú svojimi nohami, Pretože si chcú uchovať svoje pohodlie. Ale riskujú pritom, je že vo svojej pohodlnosti nakoniec stratia sami seba, totiž že nenájdu svoju vlastnú cestu. Nenájdu to, či ich životu dodá skutočnú váhu, skutočnú česť. Že budú vždy len unikať do prázdna a pohodlnosti.

Ježišu, daj aby napriek všetkým nárokom a ťažkostiam sme sa postavili aj my na Tvoju stranu, aby sme aj my pochopili, že Ty máš slová života a preto chceme mať účasť nielen na Tvojom Tele, ale aj na Tvojej krvi. Amen.